

De kracht van bijbelverhalen in de Golfstaten

Waar denkt u aan bij de Golfstaten? Woorden als olie, woestijn, rijkdom en sjeiks komen naar boven. De enorme ontwikkeling in deze staatjes aan de Perzische Golf was niet mogelijk geweest zonder de enorme inzet van arbeidsmigranten uit met name Afrika en Azië. Zij werken in de bouw, als huishoudster, op boerderijen, in hotels, restaurants, winkels, als taxichauffeur. En dan gaat het niet om kleine aantallen. In Bahrein komt de helft van de bevolking van elders, In Koeweit is dat 60% en in de Arabische Emiraten zelfs 85%. Velen van hen zijn christen.

Dit zorgt ervoor dat hoewel in andere delen van het Midden-Oosten het aantal christenen sterk afneemt (Syrië, Irak, Israël/Palestina), het aantal christenen in de Golfregio juist groeit. Hun aantal wordt geschat op 5 miljoen, 10% van de totale bevolking.

Het leven van de meeste arbeidsmigranten is zwaar. Ze maken lange werkdagen, krijgen weinig betaald, worden veelal uitgebuit door hun werkgevers en voelen zich vaak eenzaam, ver weg van hun familie in India of de Filipijnen. Het zelfmoordcijfer onder arbeidsmigranten is hoog.

Sommigen vluchten weg van hun werkgevers, waardoor ze in de illegaliteit belanden.

Om u een beter beeld te geven van een leven van een arbeidsmigrant, stel ik u voor aan Bardi (35) en Angelina (43) uit India. Hun echtgenoten zijn beiden overleden en hun

kinderen zijn jongvolwassenen. Ze wonen in een zogenaamd ladies labour camp met 1100 andere vrouwen die voor hetzelfde schoonmaakbedrijf werken. Ze wonen met z'n zessen op een kamer. Om 4.00 uur staan ze op. Om 5.00 uur beginnen ze met hun werk in de schoolbus. Ze halen de kinderen op, zorgen dat ze zich netjes gedragen. Aangekomen op school maken ze de bus schoon en vervolgens het schoolgebouw. Na afloop begeleiden ze de kinderen weer naar huis. Rond 17.00 uur zijn ze weer terug. Sommigen hebben nog wat extra schoonmaakbaantjes om nog wat meer te kunnen verdienen. Vervolgens koken ze, wassen ze hun kleren met de hand, maken ze schoon en bellen ze nog wat met familie in India en om 9.00 uur gaan ze weer naar bed. Dit doen ze 6 dagen in de week. Eén keer in de week, op dinsdagavond, komt Suneetha, de vrouw van de voorganger bij hen langs om Bijbelstudie te doen aan de hand van Storytelling (daarover later meer).

De eenzaamheid, de moeilijke werk- en leefomstandigheden, zorgen ervoor dat veel arbeidsmigranten hun heil zoeken in alcohol, gokken en prostituees. Anderen vinden onder die omstandigheden juist de weg naar de kerk. Daar vinden ze een plek van ontmoeting en vriendschappen (de rest van hun leven bestaat uit hard werken), waar ze ontdekken wie God voor hen is: een God die van hen houdt en voor hen zorgt. Bijbelverhalen spelen daarin een belangrijke rol.

Kerken vind je op bijzondere plekken, zoals op een voormalige kippenboerderij in Koeweit niet ver van de grens met Saudi Arabië, middenin de woestijn. De regio staat bekend om zijn vele boerderijen. Het is letterlijk in de middle of nowhere, de bewoonde wereld is ver weg. Hier komen iedere week zo'n 250-300 migranten bijeen die op nabijgelegen boerderijen werken. Het werk is fysiek zeer zwaar. Ze komen lopend of worden opgehaald met minibusjes van de kerk, soms wel van 75 km afstand. Na afloop is er een maaltijd.

Tijdens die maaltijd spreken we met een aantal jonge mannen, waaronder Prasad (28), hij verbouwt en plukt dadels (gevaarlijk werk overigens, want de bomen zijn hoog en de Arboretumgeving beperkt). Zijn vrouw en kind wonen in India. "Ik werd geboren in een christelijke familie in India," vertelt hij, "maar pas hier in Koeweit leerde ik de Bijbel beter begrijpen. Ik weet dat God me beschermt en me alles geeft wat ik nodig heb in alle uitdagingen die hier zijn." Ik vraag hem ook of hij over zijn geloof kan praten met zijn

collega's. Hij schudt nee: "Het is soms net alsof we een machine zijn," aldus een van hen, "een praatje met een collega zit er niet in op de werkvloer." Dat raakt me.

Officieel mag je alleen samenkomen voor een kerkdienst in een officieel kerkgebouw. Die omgebouwde kippenschuur is dus eigenlijk illegaal. Veelal hebben alleen de traditionele kerken, zoals de Anglicaanse kerk, de Katholieke kerk en de Protestantse Kerk, een eigen kerkgebouw. Zij laten migrantenkerken gebruik maken van hun gebouw. Op vrijdag (de vrije dag) vinden er dan ook non-stop kerkdiensten plaats. Ruimte is schaars. Het is dan een komen en gaan van christenen van over de hele wereld.

In de Golfstaten werkt Kerk in Actie we samen met het Bijbelgenootschap. Het Bijbelgenootschap is al 30 jaar actief in de Golfstaten en de enige organisatie die legaal Bijbels kan importeren. Het Bijbelgenootschap runt verschillende christelijke boekwinkels in de regio. Ze zijn dus een belangrijke partner voor de kerken. Wat we veel hoorden tijdens onze reis was dat het Bijbelgenootschap bijdraagt aan de onderlinge eenheid en samenwerking tussen zowel de traditionele als de migrantenkerken.

Het Bijbelgenootschap doet meer dan enkel Bijbels uitdelen of verkopen. Een Bijbel hebben is één, maar wat kun je ermee als je die niet kunt lezen? De overgrote meerderheid van de arbeidsmigranten is laag- of ongeletterd. Zijn er ook andere manieren om de Bijbel te laten spreken?

De afgelopen jaren heeft het Bijbelgenootschap positieve ervaringen opgedaan met de storytellingmethode. Voorgangers en gemeenteleden zijn enthousiast. Daarmee volgen ze de methode die Jezus zelf hanteerde, want 75% van zijn onderwijs bestond uit verhalen, denk aan de vele gelijkenissen. Arbeidsmigranten krijgen het verhaal op verschillende manieren te horen zodat ze het beter onthouden, daarna wordt gekeken wat de belangrijkste lessen zijn, om tot slot de toepassing te maken naar hun eigen leven.

Het Bijbelgenootschap traint voorgangers en gemeenteleden in deze methode. Ze gebruiken de methode als ze op bezoek gaan in de labour camps (sommigen arbeidsmigranten niet in de gelegenheid om naar de kerk te komen), in de gevangenis of tijdens kerkdiensten. In de labour camps is het vaak verboden om een Bijbel mee te nemen. Met de storytellingmethode heb je geen Bijbel nodig. Je hoeft alleen de verhalen te kennen en die te vertellen.

Ratna is een 42-jarige voorganger uit India. 12 jaar geleden kwam hij naar Dubai. Overdag werkt hij in de bouw. Zijn vrouw en kinderen van 11 en 18 jaar wonen in India. Hiervoor werkte hij in Saudi-Arabië waar hij tot geloof kwam. Hij vertelde: "Voorheen bestookte ik de

mensen met Bijbelverzen tot ze verveeld raakten. De Bijbelverhalen zijn als vers brood. Het is interactief. Wanneer je een preek geeft, dan vallen mensen in slaap (mensen werken lange dagen). Met de stories worden mensen wakker, ze onthouden het beter.”

De arbeidsmigranten putten kracht uit de Bijbelverhalen. 10 dagen lang vroegen we aan iedereen die we ontmoetten, wat is je favoriete Bijbelverhaal. Veel verschillende verhalen werden genoemd. In een ladies labour camp in Bahrein, wordt Job genoemd. Dat verbaast ons. De uitleg: “Omdat Job helemaal niets meer had en alles verloor, maar niet zijn geloof in God.”

Het favoriete verhaal van voorganger Ysisirkumar uit India is het verhaal van Naäman: “Toen ik voor het eerst in de Emiraten kwam vroeg ik God: wat moet ik hier doen? Hij gaf me nieuwe inzichten door het verhaal van Naäman. Naäman kwam tot geloof door zijn huishoudster. Dat is hoe we hier de lokale mensen kunnen bereiken. Dat gebeurt ook nu nog.

We bezochten de Ethiopische kerk in Bahrein waar de meeste bezoekers Ethiopische huishoudsters zijn. Ze werken voor Arabische families. Deze vrouwen staan erom bekend dat ze gepassioneerd en open praten over hun geloof. Deze huishoudsters hebben vaak een hechte band met de familie waarvoor ze werken. Ze worden vaak meer vertrouwd dan familieleden. Op deze manier komen Arabieren tot geloof. Of zoals de Ethiopische voorganger Diksiyos het uitlegde: “House maids become the house lights, oftewel: de huishoudsters worden de huislichten. “

Dit is wat mij betreft zending anno 2020. Meer dan ooit tevoren trekken de mensen de wereld over op zoek naar een beter en veiliger leven. God gebruikt dat om het evangelie verder te verspreiden. Zo kan het gebeuren dat vanuit een land als Koeweit, waar je dat misschien het minst verwacht, het evangelie zich verspreidt naar al die andere landen waar arbeidsmigranten vandaan komen. Het leert ons ook dat iedereen een zending is. Of je nu een huishoudster bent bij een Arabische familie in Bahrein of ICT-er in Zeist. Allemaal kunnen we verhalen uit de Bijbel delen en ik hoop dan ook dat deze christenmigranten uit de Golf een inspiratiebron voor u mogen zijn!

Meer informatie over het project ‘de kracht van bijbelverhalen’ en onze reisverhalen zijn te vinden op kerkinactie.nl/bijbelingolfstaten.